

אגדת

דשא

הרשא. החשוב שבהם הוא מספר שעות החשיפה לשמש. אם הרשא אינו חשוף לשמש לפחות מספר שעות ביום, ישיון הגידול יוכתר כמישלון. כמו כן, קיימים הברלים גדולים בין זו לזן באשר לעמידות בתנאי צל חלקי.

חשיבות רבה יש גם לתפקיד הרשא: מזו אופי השימוש והשחיקה של המרשאה; האם זהו מגרש המשחקים של הילדים; האם אתם נוהגים להשתרע עליו בשעות בין ערביים ולקרוץ עיתונן או שהוא משמש לגני בלבד. גודל מים נוספים שיכולים להשפיע הם תנאי האקלים (יש וגים היגיינים לקרוז לארוח), סוג הקרקע ורמת המליחות שלה (על זני הרשאים המפוליאריים בארץ ר' מסגרת).

אחרי שבתורם את זן הרשא המתאים, צריך לסמן את המיקום המדויק של המרבץ הירוק בניגה. מרשאה בעלת "קווי גבול" שאינם ישירים הורשת השקעה גדולה יותר באחזקה, לכן כשאתם מחליטים על גבולות המרשאה, כדאי לבחור כמרשאה שצורתה מרובעת או מלבנית; כך ניתן לגנוז ולשפץ בראש בעיילות רבה יותר. כדאי לתחום את הרשא גם מפני שהרשא מתפשט והולד לפלשוף החלקים נוספים של הגנה.

הזמן לשתילת דשא הוא האביב. חסירי Hand Made יוכלו לרדע דשא או לשתול אותו, אבל בימינו שיטות כאלה מיותרות למדי ומעטים עדיין משתמשים בהן. בעידן שבו המהירות והמיידיות הן חלק בלתי נפרד מהחיי ים, ניתן לקנות מרבצי דשא מוכנים. זוהי שיטה מהירה וקלה והתוצאות מיידיות.

ניתן לרכוש מרבצי דשא לפי גודל השטח הרצוי, כשהמחיר הממוצע עומד על כ־20 שקל למטר מרובע. את עיקר העבודה תצטרכו להקדיש להכנת הקרקע, לפני הנתח המרבצים. הרשא אכזר לחומי מעמד שנים רבות, לכן יש להכשיר את הקרקע היטב. דבר ראשון קחו בחשבון שדשא אינו צומח היטב על פסולת בניין, לכן יש לסלק אותה מהשטח המיועד ולדאוג למרבץ של אדמה פורייה.

גם על עשבייה לא כדאי להניח דשא. כדאי לבצע את חלדיך ההרבה צריך להשקות את השטח, להמתין

ראח שפשוט וקל לגדל דשא, אבל מי שניסה כמו ידיו יודע שמרובד בעניין מסובך למדי. נכון, לרשא יתרוגת רבים, שעוד נרדובים אצל אבל גידול קל אינו אחד מהם.

למרבח הפלא, הרשא מהווה חלק מהחלום הישראלי ובעצם מגדיר את מושג הגינה בארצנו. כמעט לכל בית או בניין יש חתיכת דשא, אבל במקרים רבים היא כל כך קטנה עד שלא ניתן לעשות בה שימוש. העיקר שהיא קיימת. מהיכן הגיעה הכמויה לרשא במדינה? זה שחונה בארצנו לא ברור. סביר להניח ששוורשי הרשא שתולים עמוק בקונסטט החלוצי של הפרחת השטחמה והיי רוק בעניינם.

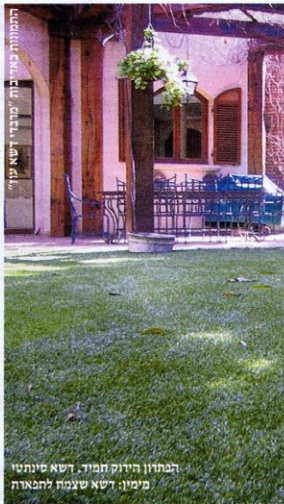
לא נכחיש, לרשא יתרוגת רבים; הוא צובע בירוק חי וזורר חלק גדול מהגינה ומשמש לישיבה, למשחק ולשאר פעילויות, שלא ניתן לבצע על צמחייה בעלת אופי שונה. בנוסף, מראים מחקרים כי לרשא השפעה מבורכת על זקטנת ריש, הפחתת קרינה, קירור סביבת הבית ואף צנים הבית, מניעת אבק ובוץ ועצירת סחף.

אלא שהרשא הוא גם צדק המינה הגדול בניגה. מלבד הזשקיה, הוא רודש שיפול אינטנסיבי כל כריסות. דישון שאר פעולות הנוצרות להחוקתן. אם את הנבונות שלכם להשקעה בניגה אינה גבוהה, כדאי להחליף אותו בריצוף, חימוי טוף, בשכבי עץ או בחומרים אחרים, שעלותם דרריות. התחוקה שלהם בסופו של דבר נמוכות יותר. נחזירה בירכים.

ולא לרשכו קומפוסט

ראשית, כדאי להשקיע מחשבה רבה בסוגיית בחירת זן המתאים, ואף להתייעץ עם מומחים בנושא. דשא אינו וקשה אותו, ולמרות שלאדם הסביר נראים כל הרשאים וזו דבר, קיימים הברלים משתעיתיים בין הזוגים במדי, ובתנאים לתנאי הסביבה ובביצועים. למעשה, חלק כבד מהמרשאות בארץ אינו נראים מביטוב רוב השנה, שטס בגלל בחירה לא מתאימה של הזן. יש מספר גורמים שאמורים להשפיע על בחירת זן

חלום הפרורים
גם מטר או שניים של
מרבד ירוק. אבל הדרך
אל הרביצה עליו רצופה
כוונות טובות וכישלונות
מפוארים, כי בניגוד
למיתוס, לגדל דשא זה
עסק לא פשוט. וגם יקר
למדי. רגע לפני שאתם
נשברים, מציגה
מומחית הגינון שלנו
מדריך יסודי לשתילה
ולטיפול בדשא

התחנות בארץ ירוק, מרכזי ירוק עיר

הבחון הירוק החדר. דשא סינתטי מיימי: דשא שצמח להנאת

השקעה בתחנת. דשא שלא צלח את התנאים הארצישראלים

"עלה ירוק" סדרת כתבות בנושא תרבות טיפוח הגן

לפתוח. את מרבדי הדשא צריך להגייץ על הקרקע כמו שניזווים מרצפות. עם גמר ההנחה, מורקים את הדשא היטב ונותנים השקיה ממושכת. שבועי הראשון צריך להשקות באופן אינטנסיבי מספר פעמים ביום, ובחריגה לאורך את המיזון.

מחשבוני הריבועי ניתן להתייצב על השקיה אתח ליום עד פעם בשלושה ימים. רמת ההשקיה צריכה להיקבע על פי סוג הדשא, סוג הקרקע, שעות הארה, עונת השנה ומזגן האוויר האקלימי. שימו לב: ערוץ השקיה אינו יעיל, אלא גורם לזבוב מים ועלול להזיק לדשא.

דורש מקצוענים

אם מופיע לכם צימוד עליה חרש וירוק, סימן שהגן לחתם. מכאן ואילך אתם נכנסים לרוטינה משמיה של השקיה, כיסוח והברת מזיקים, עשבים ומחלות. מלבד ההשקיה, היסוח הוא ההשקעה הגדולה ביותר בדשא. זהו עבודה פיזית - אתם גוזמים הוא גרל, תחור הלילה. כדאי לכסח את הדשא פעמיים-שלוש בחודש. אם משטח הדשא שלכם גרול, מומלץ לקנות מכסחת ממונעת. ואם קצתם בכיסוח, או שמחליים ריבים בין בני הבית לגבי בצוע המשטח, כיום אפשר אפילו לרכוש מכסחת-ידעונית שפועלת ללא מגע מיד ד' אדם.

האביב הוא התקופה הטובה ביותר גם לחידוש ושיקום המרסחא. כדאי לחקות את רמת ההזרקה של הקרקע, בגלל שקרקע מודרנית אינה קולטת כראוי מי השקיה ודשנים. בעזרת רקר, או קלשון ספירה, כדאי לתח את הקרקע. אם קרחת הדשא גרולה יחסית, כדאי לקנות דשא, אלא לגזור מקטע בגודל המתאים ולמלא את החסר. אם הדשא

מתחיל להקריח, ניתן להוסיף דשן כדי לאושש אותו. מכיון המזון והדחה של התכשירים, עדיף להשתמש ברשנים בעלי שחרור איטי, מבוקר וממושך כמו "דשאן", "אוס" מוקטט", ולא לשכוח להשקות לאחר הדישון.

גידול דשא בארץ הוא השקעה משמעותית ואם רוצים דשא שישאר ירוק, צריך להיות מקצוענים. ואכן קיי מים הבלדים גדולים וניכרים לעין באיכות המרסחא במקומות ציבוריים (מגרשי ספורט, אתרי גוש וגניות ציבוריות) לבין גינות פרטיות.

מי שקץ בעבודת המכונה, יכול לכוון בדשא הסנתטי. זהו פתרון שעלותו חד פעמית (כמה עשרות שקלים למטר רבוע), אבל כזה שיכול להחזיק מעמד יותר מ-20 שנה. הוא אינו רעיל ועומד בתקנים של איכות הסביבה, כך שלא צריך לחשוש אם הילד שוחל על ארבע יגסה לגנוס בו.

בשנים האחרונות חל שיפור ניכר באיכות ובמראה של הדשנים הסינתטיים, מה שהופך אותם לאטרקטיביים יותר ובעלי הגינות הפרטיות גם בארץ. ההוצאה הראשונית איננה גרולה יחסית לרשם טבעי, אולם מדר מאוד ניתן להחזיר את ההשקעה הכספית, ועוד לא התחלנו לדבר על החיסכון בעבודה. (פרטים נוספים על דשנים סינתטיים אפשר למצוא באתר: www.deshet.co.il)

אם אינכם יכולים לוותר על ריח של דשא מכוסה, ובכל זאת מוניניים בדשא ירוק על עונת השנה, אפשר להיעזר ברעיון מקורי נוסף לביצוע את הדשא. לביצוע המשמיה יש צבעים מיוחדים, עוד פיתוח מבית הוצר של הדור 20.

conifer_m@hotmail.com

יקיז או באפלו?

אלו הם הונים המופלאים בארץ, על יתרוניהם וחולשותיהם:

- **אלטורז**: חן בסגנון הנטיבה הערשאה. אם אתם רוצים להניח את הישגן על דשא רך למגע, עמיד בתנאי אקלים מגוונים (להציא אורזים קרים במיוחד) וגזח ביותר לתחוקה - זה הרשם בשבילכם. יבילים הם לרשם ולגזח וגם לשמש מלאה (שש שעות ומעלה). האלטורז צפוף מאוד ולכן עמיד ביותר לדריכה אינטנסיבית, ומשתקם בקלות מבזיקים או הנהגה.
- **שמש מרובות** (10 שעות ומעלה), ועמיד יחסית בפני מזיקים ומחלות.
- **יקיז**: חזן הנפז ביותר בכל אזורי הארץ, והמחירים המומלצים לאורך החר. משתמשים בו רבות בעיקר בגניזון הציבורי, בזכות היחול עמיד מאוד לדריכה. הצבע שלו ירוק בהיר והוא נשמר גם בחורף. היקיזי הורש שעות משמש מרובות (10 שעות ומעלה), ועמיד יחסית בפני מזיקים ומחלות.
- **ספאלום**: הרשאה של הים. עמיד מאוד למליחות בקרקע ובאוויר, ולכן מומלץ לגניזון באזורים הנמצאים בקרבת החוף וקרובים לרסם ולרדוחות, וכן לאזורים בעלי קרקע מלוחה כמו הערבה. הספאלום הוא חן רך ובעל צבע ירוק עמוק, מתאים לשמש מלאה (8 שעות ומעלה) ועמיד לדריכה אינטנסיבית. הבעיה העיקרית: הוא הורש השקעה רבה בתחוקה, מתאים לכל הארץ, להוציא את אזור החר.
- **מיטורז**: דשא בעל מרקם עדין ורך למגע. עמיד לתנאי יובש וחום וגם לדריכה אינטנסיבית, אבל כדי לגרל אותו אתם צריכים שמש מלאה (12 שעות ומעלה). חסרון עיקרי: הורש רמת אחוקה גבוהה (צריך לרשן). לטפל נגד מזיקים ומחלות, ולכסח בתדירות גבוהה.
- **באפלו ננסי**: רשם גס, ירוק כהה. קל מאוד לתחוקה מפני שהוא צומח לאט, לכן אין צורך לכסח אותו בתדירות גבוהה. הבאפלו מתאים לצל ולשמש (6 שעות ומעלה), אך אינו עמיד לדריכה מרובת ורגיש למחלות עלים.

חודשה למשתלות נבחרות" על השקעה